

2 do 3 funte, — v Belgii nasproti na konja 23 funtov, govedo 46, ovco, kozo 11 funtov.

Ali je po takem čuda, da živinoreja pri nas ne napreduje? da imamo veliko bolezen? da je živina slabeja?

Gnojne soli

je bavarska dežela, ki meri le 1380 štirjaških milj, za leto in dan potrebovala 20.729 centov, — Avstrija na 11.000 štirj. miljah le 9788 centov.

Spet to kaže, kako s kmetijstvom stoji v Avstrii!

Zarad morske soli, o kateri so došle prošnje iz Kopra in Pirana, priporoča odbor: naj se 1) cena morske soli brž brž zniža, 2) dozda navadna siva sol naj se prodaja čista brez vse mešarije, 3) kupčija se soljo po cesarstvu naj je prosta, 4) če se je več pridela, naj se prosto prodaja v tuje dežele.

Odbor pravi: ali ni to norčava (abderitiška) postava, da se smé morske soli le odločena mera narediti, kar se je več naredi, pa se mora v morje nazaj vreči! Še le lani se je tako pokončalo 15.000 centov morske soli in pred več leti so v reko Drago-rijo toliko narejene soli vsuli, da ladije niso mogle naprej! Tako je gospodarstvo pri nas!

Po vsem tem pride odbor do tega, da državnemu zboru priporoča to-le:

Vladi naj se priporoča, da odpravi samoprodajo soli; dokler se pa to ne zgodi, naj se

1) cena vsakoršne soli zniža tako ali saj blizo tako, kakor v sosednih državah, in kupčijstvo s soljo naj je prosto povsod;

2) vse predpravice, po katerih posamezne osebe ali društva sol cenejše dobivajo, naj se preklicajo;

3) vse državne pogodbe, po katerih se sol v tuje države cenejše ali celó po tej ceni prodaja, katero napravljane soli stane, naj se temeljito pretresejo in pre-naredijo;

4) sol naj se nareja, kolikor mogoče, dober kup in po najumniših vodilih, in vse naj se odstrani, kar ovira cenejšo naredbo soli;

5) naj se skrbi za to, da se voznina soli po želez-nicah in ladijah zniža kolikor mogoče.

Royal Insurance Company v Liverpoolu.

Zavarovalno društvo za ogenj in življenje.

To društvo se je v Liverpoolu osnovalo 1845. leta na délnice (akcije). Glavnica ima dva milijona fd. sterlingov, in založnih novcev ima uže nad 1 milijon fd. sterlingov, da je toraj tega društva vse imenje več nego 30 milijonov gold. a. vr. Poleg te velike imovine je tudi opomniti, da deležniki niso samo s podpisanimi délnicami, ampak z vsem svojim imetkom porok za društvena izplačila. „Royal Insurance Company“ v Liverpoolu je gosp. Girolama Basevi-ja v Trstu narekla za glavnega pooblaščenca v Avstrii ter na Laškem. Za tega del je gosp. Basevi po nekterih avstrijskih deželah v novič postavil inšpek-torje, — med njimi gospoda Avgusta Vrtnika iz Ljubljane za Kranjsko, Koroško, spodnje Štajarsko, Goriško, Gradiško, Istro in Hr-vaško. Ti inšpektorji nimajo v rokah samo nasprot-nega zavarovanja, nego če kdo želi, zavarovalne nasvete s predlogami pošiljajo naravnost gosp. Basevi-ju ter po njem voditeljstvu v Liverpool. Družba hitro in tančno izplačuje. Posebno se lahko opomni, da je bilo to društvo tudi udeleženo velike škode, katero je ogenj naredil gospodom Neuman-om v Aradu, ter da je 54.000 gld. naglo in brez okoliša poslalo peštanskej

zavarovalnici. Gotovo bode na korist tistim, kateri se zavarujejo, da je to društvo tudi čez Avstrijo raz-prostrlo svojo delavnost.

Apis.

* Asekuracija dunajska pod imenom „Apis“, ki živino zavaruje, se je lansko leto dobro razširila, zlasti po Marskem, Českem in Šlezkem. 1866. leta je imela živine zavarovane le za 2 milijona gold., lani pa že do blizo 5 milijonov. Za škodo, ki so jo gospodarji lani trpeli, jim je plačala čez 400.000 gold.

Starozgodovinske stvari.

Kakošnega rodú so bili starodavni Karpiani?

Spisal Dav. Trstenjak.

Že učeni Murray je rekel: „Karpati so ma-terna dežela Slovanov.“ Pod Karpate stavlja Pto-lomaj rod Karpianov (*Καρπιανοί*). Ephoros je prvi, ki Karpianov omenja; on jih imenuje: Karpide, to je: Karpovce, Karpolane. Ptolomaj njihova stanovališča natančneje naznamlja ter pravi, da so stanovali med Bastarni in Peucini (*Πευκῖνοι*).¹⁾

Ni še dognano, ali so Bastarni in Peucini bili keltsko ali nemško pleme. Nahajamo jih že okoli 170. leta pred Kristusom v imenovanem okrožji Dnje-stra in po planinah sedmograških, ktere so se zarad tega velele „alpes bastarnicae.“ Grški pisatelji, kakor: Diodor in Polibij jih imenujejo Galate,²⁾ tako tudi Plutarh; med rimskimi jih Keltom prištevajo Livij in Justin; Dion Kassi Trakom, Appianos Getom, toda go-tovo po zmoti, in le geografično.*)

Proti koncu 3. stoletja pred Kristusom so ta kelt-ska plemena prilazila od kerkynskih (Schwarzwald) logov na severni strani Karpatov, in se v razne betve razde-lila, na priliko: v Anarte od Lunine hoste (Manhart) do reke Vahe (Waag), Sindone, Atmone, Anar-thophrakle itd., vsi ti so svoje sedeže imeli med Dnjestrom in Karpati.

V 2. stoletji po Kristusu zginili so do čistega iz zgodovine; zdržali so se še le kot pastirje v plani-nah, zato nekteri mislijo, da je staroslovenska beseda Vlah, ktera pomenja Kelta in pastirja, nastala po načinu življenja in opravih teh keltiških ostankov.

Po popisu stanovališč (pri grških in latinskih pisa-teljih), v katerih so sedela gori imenovana keltska ple-mena, za Karpiane ni bilo družega prostora, nego pokrajina od virov Tise do reke Vahe, toraj krajina od južne strani Karpatov do Dunaja in meje sarmatskih Jazygov, kateri so 52. leta po Kristusu se med Tiso in Dunajem naselili bili, in zemljišče od virov rečic da-našnjih: Šajava, Tarna, Jagera (Erlau) do bač-kega kanala posedli.

Vse današnje zgornje Ogersko — domovina Slovakov in Rusinov — bilo je tedaj okrožje, v katerem so Karpiani v stari dōbi stanovali. Gotovo pred pri-hodom keltskih plemen h koncu 3. stoletja pred Kri-stusom so njihovi sedeži tudi segali čez Karpate do virov Visle, in čez Vaho do Lunine hoste, zakaj tam še nahajamo za Tacita rod Osov in Araviskov,³⁾ kateri so bili nemškim Marsingom in Gotinom podvrženi

¹⁾ Ptolom. 3, 5.

²⁾ Diodor „Exc.“ ed. Wessel str. 313. Polyb. „Ex. leg.“ LXIII. str. 883.

³⁾ To se lahko spoznava iz Livija (Epit. LXIII.), kateri njihovo okrožje imenuje „in Thracia.“

⁴⁾ Tacit. Germ. cap. 43.